

Opatija je već više od 20 godina svjetozrano lječilište.

U lječilištu Opatiju dolazi godišnje oko 20.000 gostova, iz svih država Europe svakoga staleža, među njima takodjer članova vladajućih kuća, dapače i okruženih glava.

Morsko lječilište Opatija plaća godišnje takavih 300.000 (već i 500.000) kruna državi.

I takovo lječilište imalo je do 1. studenoga 1906. luku i mut, taj bi bio jedva dostatan za posve neznatno mjesto, a sad nejma nikavu.

Sa strane občine i sa strane zastupnika bijaju podnešene c. kr. vlasti, imenito c. kr. ministarstvu trgovine i c. kr. pomorskoj vlasti u Trstu, od svibnja 1901. petlje, rezolucije, interpelacije i note o potrebi uređenju luke u Opatiji. Tu potrebu objasnilo se je pobliže i ustimen raznim predstavnikom rečenih oblasti obzirom na ugled monarhije. Osim toga bila je občina, da pospresti radnje preuzimajući tako da ih malo koja preuzimljive.

C. kr. oblasti bile su se konzumno godine 1903. u toliko ganule, da su za popravak mula odločile skupni iznos od 135.000 K, i da su zahtijevale i zadobile u preračunih za 1904., 1905. i 1906. dijelomične iznose, upravo prosjače, od 30.000 K zajedno.

Potekom godine 1904., pošto bježi jugovina prilično mul rasklimala, bijahu popravili ga, ali i tada su samo kraparile, i nisu htjeli, kako su njim domaći ljudi svjetovani, obložiti mul kamenjem s izvanjske strane. Da su to učinile, nebi bilo došlo do katastrofe 1. novembra t. g.

Do provedbe projektovanog popravka luke misu još bile došle sa gradjevinskim nacrti; vucarilo se je nejekoliko godina, i još posljednjih dana postavilo je c. kr. ministarstvo trgovine novih zahtjeva, koji bi bili provedbu radnje još više otigli. Sad ih je oluja preteka.

Pošto je sada svjetozrano pomorsko lječilište Opatija bez ikakva mula i postoje sada svaki spoj s njim s morske strane pretognut — dočim je poslijednjih godina bar 15 parabroda na dan u njegovu luku doplovilo i toliko iz nje odplovilo i dočim se je u njoj dnevno bilo 600 osoba ukrcalo i iskrcao; pošto sada sveke ure parabrodi mimo profaze, da ne netaknu luke; pošto ljudi, domaći i gostovi, austrijsku upravu ruglu izvrgavaju, drugi su zabrinuti za budućnost Opatije, i mnogi, naročito naseljeni obrtnici, za svoju vlastitu; i postniko od dotičnih oblasti da 3. t. m. nije dosao na lice mjeseta da stvar pogleda, dozvoljavaju si podpisani upraviti na njegovu preuzištenost gospodina ministra trgovine slijedeći upit:

Jeli vaša preuzištenost voljna bezvlačno najenergičnije korake preduzeti, eda se bez daljnega oklevanja i izbjegavanja svih bezpotrebna, škodljiva i državi na čest ne služeća zavlačavanja, pristupi k takodjelu lječilišta radnji u Opatiji, te se tamo čim prije napravi luka odgovarajuća lječilištu? — Beč, dne 5. novembra 1906. Spinčić i 17 drugova.

Jer se mjeseca studenoga nije ništa učinilo i parabrodi još uvijek nisu mogli pristajati u opatijskoj luci nego su moralni broditi na Vološko, je občina pod pritiskom javnoga unijenja dopisom 28. novembra 1906. priopćila c. kr. pomorskoj vlasti u Trstu, da se smatra riešenom dužnosti, da stanoviti prostor u svrhu napravljanja luke zašipa, jer se sa lukački radnjami nije započelo 1. srpnja, i da će svoje obaveze izvršiti sami djelomično i pod ujetom da se napravi provizoran mul do 31. prosinca 1906., i da se sa pravim lukačkim radnjama započne ozbiljno do 1. travnja 1907.

Najnaravnije bi bilo, da se je izgradnja mula i povećanje luke odmah odalo občini odnosno iskušanju tvrdci, koja ima princi povećano oruđe i makine, i da se je bezuvjetno sagradilo provizorni mul, da lječilište ne ostane u najboljoj dobi bez ikakva mula. Mjesto toga prepirele su

se oblasti radi odanja lukačkih radnja: Poslije dugoga zatezanja, nje se ta radnja dalo občini, odnosno tvrdci Schwarci i Gregorović na Rici, koja bježe kao stvorenja da radnje brzo svrši, kako je to predlegalo c. kr. pomorska oblast, koja stalno pozna najbolje odnošaje i ljudje, nego so jih je dalo društvo „Adriatica“ u Trstu, i to navodno, jer je tvrdka Schwarz-Gregorović bježila, da je upravo kramarski postupalo sa občinom, od koje više država godišnje nošnje pol milijuna kruna, i u kojoj skoro nista ne investira.

Nije čudo da je občina sve više izgubila volju da sudjeluje kod lukačkih radnja da je pomorska uprava izmješljivana i da već od dulje vremena koliko svakojak posprdne prijevodje o mulu i luci, odnosno od onih, koju su za njihova stanje odgovorni, te da ljudi govore, da moraju biti kod odlučujućih činjenika takovih, koji su lječilištu neprijateljski, ili koji počazuju neoprostivo neznanje.

Neki provizorni mul izgradilo se je tek u svibnju, a može se ga rabiti samo po njekom vremenu.

Obzirom na prave lukačke radnje moralo bi se misliti, da se u proljetnij i ljetnij mjesecu brzo i bez pretegnutja provadaju. Ni iz daleka. Cielo vreme se ne radi, nego se samo „fuša“.

Prvopodpisani se je često, ustimen i pismeno, takodjer u tekućoj godini, za stvar zauzeo. Usljed njegova potaknuća na nadležnom mjestu u drugoj polovici prošloga mjeseca dobio je početkom ovoga mjeseca odgovor, da požurjenu radnje nije na putu pomanjkanje finansijskih sredstava; al da se poduzeće, u svrhu da brže provadja radnje, neće platiti viših iznosa od onih što su ustanovljeni u odnosnoj pogodbi.

Na datoteni upit kod jednoga občinskoga zastupnika u Opatiji dobio je prvo podpisani slijedeći dne 15. t. m. pisani odgovor:

„Sramim se pitati o lukačkih radnjin. U luci radi 5 (pet) radnika. U svemu učinjenu su 2 (dva) bloka. Jako je u pitanju, da li će još kojega učiniti, jer je vlasnik pontona, koje je poduzeće kod njega posudilo i u Opatiji rabilo, te ponpone u Lovran odvukao. Materijal, koj je občina dovezla, odnijeti će jugovina, dobiti će nasipati će prostor luke koja se ima na novo graditi, i tako proći godina dana lukačkih radnja u Opatiji.“ Ja sam jučer — veli dalje zastupnik občine — govorio sa gospodinom Kornelom Gorupom, predsjednikom tvrdke, koja je dјalo poduzela i on mi je rekao, da stoji c. kr. vlasti na raspolaganje, da naime ima doista 30 mjeseci vremena za izvršenje lukačkih radnja, al da bi jih mogao i prije (u 8 do 10 mjeseci) svršiti, kad bi ga c. kr. vlasti odštetišta za brzu provedbu radnje. Inače zna i on, da će jugovina zimi svake godine unijistiti ono, što će ljeti napraviti. Za to on nije odgovoran, njemu to samo konvenira“.

Ostavimo postupak poduzeća „Adriatica“ i njegovoga predsjednika. Aš sto da se reće o činovnicih, koji su sklopili ugovor sa poduzećem?

U bližnjem Lovranu su već nejekoliko godina uzastopce zimske oluje uništile one lukačke radnje, koje su se ljeti izvršile. Sad nek se to događa takodjer u Opatiji?

Pošto porezovnici i s njimi potpisani zastupnici nemogu odobriti takva gospodarstva, dapače ga odajuju i najodlučnije proti njemu prosvjeduju;

upravljaju podpisani na njegovu preuzištenost gospodina ministra trgovine slijedeći upit:

Jeli vaša preuzištenost voljna pitanje odanja lukačkih radnja u Opatiji, kao i odnosu pogodbu sa društvom „Adriatica“ kroz ispitati, i eventualno proti krivcima načinu postupati, i na svaki način izdvojiti, da se učini, da se radnje, čim brže moguće, u osam do deset mjeseci izvrse?

Beč, 20. srpnja 1907.

Spinčić i drugih 27 zastupnika, Hrvata, Srba, Slovaca, Čeha).

2.

Za promaknuće lječilišta Opatije u viši službeni razred i za skupčni doplatak tamošnjim činovnikom.

Interpelaciju zastupnika Spinčića, Laginje, Mandića i drugova na njegovu preuzištenost gospodina ministra trgovine.

Obzirom na manju skupču, koja vlasti u lječilištu Opatiji (jedan stanovni prostor stoji 200 do 400 kruna, život je za 15 do 20 po sto skupljii nego n. p. u Trstu);

Obzirom na to, da su činovnici, osobito oni nižih razreda, i ostali službenici (listonože uredovni služeći i t. d.) u gorenjem stanju nego jednostavni težaci, da moraju često stradati, te uslijed toga i moralno trpe;

Obzirom na to, da su i više c. kr. oblasti već duže vremena barem djelomično skupoti tim pripoznale, što su bili lječilištu Opatiju uvrstili u viši razred doplatka službovanja;

Obzirom na to, da je Opatija, uslijed posljednjeg uređenja plaća c. kr. činovnika i službenika, uvrštena u IV. (zadnji) razred doplatka službovanja, i da se c. kr. vlasti napraviti Opatiji još uvjek nije poslužila pravom danim joj u čl. II. § 1. odst. 3. odnosnoga zakona;

i konačno obzirom na to, da se to u zakonu predviđenim uvrštenjem u viši razred doplatka službovanja neće nit iz daleka odstraniti bleda c. kr. činovnika i službenika u lječilištu Opatiji, i da bi njim se moglo pomoći tamo primjereno skupčni doplatak, kao što naprimjer u Karloviči, gdje skupča nije tako velika, kao u Opatiji,

postavljaju podpisani na njegovu preuzištenost gospodina ministra trgovine ovaj upit:

Jeli vaša preuzištenost voljna odmah i sasvim odlučno poduzeti potrebno, eda se lječilište Opatiju uvrstiti u viši razred doplatka službovanja, i da se tamošnjim c. kr. činovnikom i službenikom dade primjerak skupčni doplatak?

Beč, 22. srpnja 1907.

(Podpisani Spinčić i 16 drugova)

3.

Za hrvatski jezik kod c. kr. poštanskoj uredi u Opatiji.

Interpelaciju zastupnika Spinčića, Laginje, M. Mandića i drugova na njegovu preuzištenost gospodina ministra trgovine.

Dogadjia se još uvjek, u zadnje doba više nego li prije nekoliko godina, da se kod c. kr. pošte u Opatiji namještaju činovnici i službenike koji ne poznaju hrvatski jezik, dapaće koji se niti ne srame kazati da toga jezika ne razumiju.

Posto je urođeno putovanje Opatije hrvatsko i posto se jezik hrvatski u tom mjestu više nego li ikoji drugi rabi; posto je u Opatiji neprestano hrvatski, gospodari, koji se hrvatskim jezikom služe, i posto se gostovi drugih slavenskih narodnosti mogu razumjeti sa činovnicima i službenicima govorećimi hrvatski,

postavljaju podpisani na njegovu preuzištenost gospodina ministra trgovine slijedeći upit:

Jeli vaša preuzištenost voljna pobrinuti se za to, da činovnici i službenici namještani i namještati se imajući kod c. kr. pošte u Opatiji znaju hrvatski jezik u svaki stranu Europe dolaze;

Beč, 22. srpnja 1907.

(Podpisani Spinčić i 16 drugova)

4.

Obzirom na sabiranje pisama i drugih pošiljaka u lječilištu Opatija.

Interpelaciju zastupnika Spinčića, Laginje, Mandića i drugova na njegovu preuzištenost gospodina ministra trgovine.

Gledaju na manjinu poštih pošiljaka u lječilištu Opatijkom, upravljaju podpisani na njegovu preuzištenost gospodina ministra trgovine ovaj upit:

Jeli vaša preuzištenost sklon bezvještjno poduzeti potrebno, da se pisma i druge poštne pošiljke u lječilištu Opatija sa voziti užbiru?

Beč, 22. srpnja 1907.

(Podpisani Spinčić i 16 drugova)

Politički pregled.

U Puli, dne 29. VIII. 1907.

Austro-Ugarska.

Zastupnik na carevinskom vijeću, dvorski savjetnik Ploj, izjavljuje, da je krivo reproducirano u njegovom interviewu sa suradnikom „Agramer Zeitung“ da ministar predsjednik barun Beck nije sklon imenovanju jugoslovenskog ministra, pače ministru predsjedniku tu stvar nije neimpatična.

Kako pišu bečki listovi predložiti će Dr. Gestman kršć. soc. stranke dolno-austrijskom saboru zakonsku osnovu, po kojoj se izbori u sabor imaju provesti na podlozi sveopćeg tajnog izbornog prava. Pravo glasa imaju svi državljani, koji su prevallili 24. godine života, sudjelovali kod zadnjih izbora za carevinsko vijeće, te su u vrijeme raspisa izbora barem tri godine nastanjeni u svom kotaru.

U jednoj velikoj skupštini poljske pučke stranke izjavilo je više zastupnika to stranke da će njihov klub u carevinskom vijeću postupati sporazumno sa seljakim zastupnicima svih drugih naroda, te da se ima očekivati radikalna reforma agrarnog zakonodavstva. Seljaci će zastupnici načiniti zahtjevati, da se aniz vojno službovno vrieme, da se umanje sudbene inicijacije i da se uvede osiguranje za slučaj starosti nesposobnosti seljaka. Za suda ne može biti govor o pristupu zastupnika poljske pučke stranke u poljski klub.

Lavovsko namjesništvo izdalo je na redbu svim galitskim oružničkim zapovednicima, da u službenim prijavama i izvještima upotrebljuju, u buduće poljački jezik umjesto dosadašnjeg njemačkog.

Ovih dana provedena je razdoblja moravskog zem. školskog vjeća u dva posebna nacionalna odsjeka. Česki je odsjek zem. školskog vijeća održao prekujer svoju prvu sjednicu. Dne 29. o. mj. održat će njemački odsjek svoj prvi sastanak.

Bečka i talijanska štampa suglasno konstatuje, da je sastanak Tittonija i baruna Aehrenthala na Semeringu bio vanredno arđačan. Rimski „Tribuna“ piše, da je sporazum između obaju ministara u Desiu uvršten na Semeringu a sankcijski onlajn u Ischlku tako, da sada vlasta trajno medusobno povjerenje među Italijom i Austro-Ugarskom, čim će narodi obadvjiju državu biti podpuno zadovoljni. „Italie“ veli, da sastanak na Semeringu upotpuni sastanak u Desiu, a da nije imao nikakvih drugih posebnih motiva. Taj sastanak potvrđuje podpuni arđačan i intiman sporazum između Austro-Ugarske i Italije, te je dokazom trajne harmonije u trojnom savezu.

Madjarski „Pester Lloyd“ s nekim neobičnim strahom dozvaja i konstalira neku sigurnost po Dalmaciji i dogovore s hrvatskim političarima u Banovini, kako da se hrvatske pitanje prenesu na „austrijsko llo“, t. j. u dalmatinzki sabor, koji se sastaje 9. rujna. Očajno apelira na namjesnika Nardellia, da to koliko je moguće sprijeći i pokaže da je čovjek. Boji se da je to u savezu s austrijskim kralj. socijalima i uvjeren je da će vladar na svaki antimajharski korak u Dalmaciji, koji bi

šao za državopravnim promicama, da-matinski sabor smješta odgoditi. Sve ovisi o Nardelli. To su „Pester Loydove“ informacije. Peče ih antimeđugorska misao u Dalmaciji — peče ih morska sol.

Dne 6. septembra obdržavati će se u Splitu godišnja skupština stranke prava, koju sazivaju zast. Don Ivo Prodan.

Na dan sv. Stjepana publiciran je sankcionirani zakon, da je u magjarskom željeznicama službeni jezik magjarski. Ali prije sankcioniranja dobili su hrvati jemstvo, koje taj zakon posve uništava, jer će se u Hrvatskoj kod željeznica namjerati samo pripadnici Hrvatske*. Imamo doduše po milosti potvrdjeni zakon, ali je hrvatsku pobjedu „žalostna istina“ piše glasilo Tisze „Az Ujsag“

Srbija.

Iz Biograda se javlja, da je u zadnje vrijeme hajdukovanje u Srbiji preotelo mahn Opozicionaša štampa okrivljuje vladu, da je sa svojom strančkom politikom upravljala na hajdukovu, te da ortaci pripadaju vladinoj stranci.

Pogled po Primorju.

Voloski kotar:

Razvije Sokolskog barjaka u Voloskom — Opatiji. Dne 1. septembra razvili će „Sokol“ u Volosko-Opatiji društvenu zastavu. Tom se prilikom sprema cijela okolica te iz Rijeke, Susaka i hrv. primorja da pohre na veliku svečanost koju će se obdržavati. Iz Pule dolazi poseban parobrod te veteranska glazba.

Raspored svečanosti:

1. u 10 sati u jutro doček gostova. 2. u 10 $\frac{1}{2}$ sati povorka iz Narodnog Domu u Voloskom na vježbalište. 3. u 11 sati u jutro pokus prostih vježba. 4. u 11 $\frac{1}{2}$ sati u jutro razvjeće barjaka na vježbalištu. 5. Povorka po Opatiji natrag u Volosko. 6. u 1 sat popodne skupni objed u Narodnom Domu. 7. u 3 $\frac{1}{2}$ sata p. p. javna vježba. 8. u 7 sati na večer puška svečnost sa koncertom, plesom, šaljivom gošćom, koriandolom, itd. itd.

Kod svih vježbi sudjeluju sokolska društva: Bakar, Bribir, Crikvenica, Delnice, Draga, Il. Bistrice, Pazin, Pula, Senj, Sušak. Sudjeluje veteranska glazba iz Pule.

Ulažnina na javnu vježbu: Sjedala na tribinama prvih trih vrstah K 2, ostalih vrsta K 1, stajača mjesta 60 para. Sokoli u odori su prošli ulaznine. Ulažnina na svečanost i K po osobi. Napred dake braća u nedjelju svi u Volosko-Opatiju!

Koparski kotar:

Iz občine Dekani plju nam: Citaliste stalno, g. urednike, o uspjehu rasprave, što je imao nas občinski tajnik s jednim užiteljem, koga su bili nekoji nepromišljeno naputili, da tuži tajnika što je tobez u nekoj sjednici mjestnoga, školskoga vijeća do krvi udario. Tim dogadjajem imao je posla kotarski sud u Kopru, državno odvjetništvo i žemaljski sud u Trstu. Dne 17. o. m. bila je konačna rasprava u Trstu, na kojoj je tajnika zastupao odvjetnik Dr. Brndić i gdje bijaše tajnik riješen svake krivnje i pedepe.

G. tajnik imao je dosada više takvih okupacija ali mu nemoglo do kože nekoj njegovi protivnici. Tužile ga opetovo državnom odvjetništvu i više puta sudu, ali je svaki put mogao dokazati svoju nevinost. Tim tužbama raspisiraju se samo strasti i prouzročuju tužiteljem i tuženom suvišni troškovi, te bi bilo u običem interesu, da se tamošnji rođoljubi manje prepriči i manje pravduju, jer tim ne koriste ni sebi ni narodnoj stvari. Hoće nam se više ljubav i više sloge ako želimo, da nam narodna stvar valjano napreduje. Toliko bez zamjere budi rečeno svima.

Franina i Jurina.

Fr. Tršćanski abreć se ruga našemu vrednomu Marcu iz Marčane, da nemore biti Hrvat, zoč da ima talijansko ime. Jur. Po svetoga Kirina ne more biti ni marčanski pop Andrej talijan, pak se vendar za talijana drži. Fr. A moći ma kaži talijanski popradi neviđe bordunala na svojem akte lega vlas na našem.

Razne primorske vesti.

Novi hrvatski dnevnik u Trstu.

U nedjelju, dne 1. septembra o. g. izačiće prvi broj novog hrvatskog dnevnika pod naslovom „Balkan“. Novi list zastupat će narodno-političke, kulturne i gospodarske interese južnih Slavenu; te ga preporučaimo najtoplji svim našim istomišljenicima.

Imenovanja. G. Dr. Josip Zenchovich pl. Stellamare državni odvjetnik u Trstu i g. Fran Čiani savjetnik okružnoga судa u Gorici, dobili su naslov i značaj savjetnika prizivnog suda.

G. Antun Rebek c. k. kotarski kapetan u Sežani, imenovan je namjestničkim savjetnikom u okružju c. k. namjestništva u Trstu...

Jačno-slovenski ministar. Splitiški list „Nase Jedinstvo“ doznaće iz Beča, da se govori svom ozbiljnoču o tom, da će doskora biti imenovan jedan ministar zemljak za južne Slovene, kako ga imaju Česi, Ploj ili Štulersi.

Mi prihvajemo ovu vest splitskog druga po novinarskoj dužnosti, ali moramo odmah izjaviti, da njoj veoma malo vjere poklanjamo. Osavjetoceni smo naime, da

Južni Sloveni neće dobiti ni ministra sa

listinicom, ni ministra zemljaka sve dole, dok budu u parlamentu onako rasciepkani kao što u istinu i na žalost jesu. Po našem dubokom uverenju nemože biti govor o „Južnoslovenskom“ ministru sve dole, dok se mi Hrvati, Sloveni i Srbi u parlamentu nenađemo u jednom i jedinstvenom klubu.

Ustoličeni župnici. Prošloga petka bili su Trstu kod biskupskog ordinarijata ustoličeni za župnike: veleč. g. Fran Ryšlavý za Kastav i veleč. g. Fr. Franceschini za Buje.

Gimnazija u Opatiji Beckom listu „Freundenblatt“ javljuje iz Opatije, da se je tamo ustrojio posebni odbor, kojemu zadaće, da se pobrine za ustrojenje gimnazije u Opatiji. Odbor taj da je pripravan sve žrtvovati samo da dodje do ustrojenja gimnazije u Opatiji.

Nama nije o svem tom ništa poznato pa ako ta vest nije puka šala, tada molimo naše prijatelje u Opatiji, da nas izvole obavistiti o tomu koliko je na njoj istine. Imenovanja u političkoj struci. Namjestnički tajnik g. Emil pl. Fabrici imenovan je kotarskim kapetanom i tako je na svojem mjestu u Trstu. Kotarski komesar g. Ubert barun Boum pl. Appelhofen imenovan je namjestničkim tajnikom. Namjestnički perovodja Ernest pl. Urbas imenovan je kotarskim komesaram a perovodni vježbenik g. Eugen Zupandić na mjestničkim perovodjama.

Iz Iliriske Blistrice plju nam: Dne 18. m. slavili smo u našem ubavom mjestu i redku svečanost t. j. otvorene Narodnog

doma za domaću narodnu družtu t. j. za „Citaonje“, Vatrogasno društvo i t. d. Što daje prigodom svog sastanka u Pa-Toj svečanosti prisustvovali nam slovenski i hrvatski braća iz Rieke, Susaka, Opatije, Domac koncert na korist djačkog pri-Voloskog, Trata, Jelsana, Podgrada, Sežane, pomoćnog društva u Pazinu.

Sapjana, Južica, Prema, Brinj, Zagora i djebljih susjednih selo. Kod zabave tom zvuci, pjevački zbor, a) Bellini: Ou-pričem prigrijene, audjelovala je glazba vertura iz opere „Norma“; b) Boieldieu: iz sv. Kriza, pjevačko društvo „Gorska Ouverture iz op. „La dame blanche“; 3. Krajcavčić: „Zadnji Adam“, deklamira društvo „Bistricka Vila“. Nakon blageslova g. Ribarić; 4. Broz: „Nazdravice mora“, tamb. zbor; 5. Zajc: „Uznesi se, bas solo, pjeva gosp. Letić; 6. Hajdrh: „Morje Adrijansko“, veliki pjevački zbor. »On je gluha«, čala u jednom činu od Moieneaux. — Ples. — Ulažnina: Stajanje 60 para, sjedalo i K. — Početak točno u 8 sati.

Hrvatsko-slovenska knjižara i par-pirnica u Trstu.

Kako smo već u svoje doba javili, uređuje se već u Trstu, u novo sagradjenoj palači Klun, ugao ulica Valdirivo i Savario Mercadante nova hrvatsko-slovenska knjižara i papirnica. Knjižara bit će moderno i elegantno uređena po sustavu kralj. hrvatske sveučilištne knjižare Lav. Hartmana (Stj. Kugli) u Zagrebu. Knjižara i papirnica počet će djelovati oko 10. budućeg mjeseca. Upozorujemo na to sve naše zavode i ljudi u Trstu i tršćanskoj okolici, u Istri, na Goričkom i u susjednoj Kranjskoj i preporučujemo im toplu, da se služe obilno kod tog novog našeg prosvjetnog poduzeća u Trstu.

Nova slavenska tvrtka u Trstu.

Preporučamo našim trgovcima da se posluže kod nove slavenske trgovacke tvrtke M. Gojković u Trstu, Torrebianca iz. Tvrtka radi sa kolonijalnom i inom drugom robom, preuzima naručbe itd.

Spinčićeva soba.

Pod tim naslovom čitamo u »Narodnoj Obrazi« u Osječku (u Slavoniji) slijedeće:

U selu Novoselo, župe i občine Niemci, ima zadruga Božanović, koja je prije nekoliko godina primila u svoj dom istarskog prvaka Vjekoslava Spinčića. Doveo ga u tu kuću župnik Stjepan Dungjerović sa nekoliko svojih drugova svećenika, da mu pokaze hrvatsku zadrugu u Slavoniji. Gazda Gjuro Božanović podvori je milog gosta po slavenskom običaju, pokazao mu zgrade i blago svoje, narodno vezivo, i sve ono, čim se hrvatska zadruga odlikuje. U toj sobi, u kojoj se je hrvatski rodoljub naučio Božanovićeve gospodljubosti, obješena je od tog doba Spinčićeva slika, a samu sobu kao svetište uspomene na tog hrvatskog velikana prozvao je gazda Gjuro »Spinčićevom sobom«. Ima da je projurilo od tog posjetu par godina, i sa Božanovićeve zadruge u Slavoniji. Gazda Gjuro Božanović podvori je milog gosta po slavenskom običaju, pokazao mu zgrade i blago svoje, narodno vezivo, i sve ono, čim se hrvatska zadruga odlikuje. U toj sobi, u kojoj se je hrvatski rodoljub naučio Božanovićeve gospodljubosti, obješena je od tog doba Spinčićeva slika, a samu sobu kao svetište uspomene na tog hrvatskog velikana prozvao je gazda Gjuro »Spinčićevom sobom«. Ima da je projurilo od tog posjetu par godina, i sa Božanovićeve zadruge u Slavoniji. Gazda Gjuro Božanović podvori je milog gosta po slavenskom običaju, pokazao mu zgrade i blago svoje, narodno vezivo, i sve ono, čim se hrvatska zadruga odlikuje. U toj sobi, u kojoj se je hrvatski rodoljub naučio Božanovićeve gospodljubosti, obješena je od tog doba Spinčićeva slika, a samu sobu kao svetište uspomene na tog hrvatskog velikana prozvao je gazda Gjuro »Spinčićevom sobom«. Ima da je projurilo od tog posjetu par godina, i sa Božanovićeve zadruge u Slavoniji. Gazda Gjuro Božanović podvori je milog gosta po slavenskom običaju, pokazao mu zgrade i blago svoje, narodno vezivo, i sve ono, čim se hrvatska zadruga odlikuje. U toj sobi, u kojoj se je hrvatski rodoljub naučio Božanovićeve gospodljubosti, obješena je od tog doba Spinčićeva slika, a samu sobu kao svetište uspomene na tog hrvatskog velikana prozvao je gazda Gjuro »Spinčićevom sobom«. Ima da je projurilo od tog posjetu par godina, i sa Božanovićeve zadruge u Slavoniji. Gazda Gjuro Božanović podvori je milog gosta po slavenskom običaju, pokazao mu zgrade i blago svoje, narodno vezivo, i sve ono, čim se hrvatska zadruga odlikuje. U toj sobi, u kojoj se je hrvatski rodoljub naučio Božanovićeve gospodljubosti, obješena je od tog doba Spinčićeva slika, a samu sobu kao svetište uspomene na tog hrvatskog velikana prozvao je gazda Gjuro »Spinčićevom sobom«. Ima da je projurilo od tog posjetu par godina, i sa Božanovićeve zadruge u Slavoniji. Gazda Gjuro Božanović podvori je milog gosta po slavenskom običaju, pokazao mu zgrade i blago svoje, narodno vezivo, i sve ono, čim se hrvatska zadruga odlikuje. U toj sobi, u kojoj se je hrvatski rodoljub naučio Božanovićeve gospodljubosti, obješena je od tog doba Spinčićeva slika, a samu sobu kao svetište uspomene na tog hrvatskog velikana prozvao je gazda Gjuro »Spinčićevom sobom«. Ima da je projurilo od tog posjetu par godina, i sa Božanovićeve zadruge u Slavoniji. Gazda Gjuro Božanović podvori je milog gosta po slavenskom običaju, pokazao mu zgrade i blago svoje, narodno vezivo, i sve ono, čim se hrvatska zadruga odlikuje. U toj sobi, u kojoj se je hrvatski rodoljub naučio Božanovićeve gospodljubosti, obješena je od tog doba Spinčićeva slika, a samu sobu kao svetište uspomene na tog hrvatskog velikana prozvao je gazda Gjuro »Spinčićevom sobom«. Ima da je projurilo od tog posjetu par godina, i sa Božanovićeve zadruge u Slavoniji. Gazda Gjuro Božanović podvori je milog gosta po slavenskom običaju, pokazao mu zgrade i blago svoje, narodno vezivo, i sve ono, čim se hrvatska zadruga odlikuje. U toj sobi, u kojoj se je hrvatski rodoljub naučio Božanovićeve gospodljubosti, obješena je od tog doba Spinčićeva slika, a samu sobu kao svetište uspomene na tog hrvatskog velikana prozvao je gazda Gjuro »Spinčićevom sobom«. Ima da je projurilo od tog posjetu par godina, i sa Božanovićeve zadruge u Slavoniji. Gazda Gjuro Božanović podvori je milog gosta po slavenskom običaju, pokazao mu zgrade i blago svoje, narodno vezivo, i sve ono, čim se hrvatska zadruga odlikuje. U toj sobi, u kojoj se je hrvatski rodoljub naučio Božanovićeve gospodljubosti, obješena je od tog doba Spinčićeva slika, a samu sobu kao svetište uspomene na tog hrvatskog velikana prozvao je gazda Gjuro »Spinčićevom sobom«. Ima da je projurilo od tog posjetu par godina, i sa Božanovićeve zadruge u Slavoniji. Gazda Gjuro Božanović podvori je milog gosta po slavenskom običaju, pokazao mu zgrade i blago svoje, narodno vezivo, i sve ono, čim se hrvatska zadruga odlikuje. U toj sobi, u kojoj se je hrvatski rodoljub naučio Božanovićeve gospodljubosti, obješena je od tog doba Spinčićeva slika, a samu sobu kao svetište uspomene na tog hrvatskog velikana prozvao je gazda Gjuro »Spinčićevom sobom«. Ima da je projurilo od tog posjetu par godina, i sa Božanovićeve zadruge u Slavoniji. Gazda Gjuro Božanović podvori je milog gosta po slavenskom običaju, pokazao mu zgrade i blago svoje, narodno vezivo, i sve ono, čim se hrvatska zadruga odlikuje. U toj sobi, u kojoj se je hrvatski rodoljub naučio Božanovićeve gospodljubosti, obješena je od tog doba Spinčićeva slika, a samu sobu kao svetište uspomene na tog hrvatskog velikana prozvao je gazda Gjuro »Spinčićevom sobom«. Ima da je projurilo od tog posjetu par godina, i sa Božanovićeve zadruge u Slavoniji. Gazda Gjuro Božanović podvori je milog gosta po slavenskom običaju, pokazao mu zgrade i blago svoje, narodno vezivo, i sve ono, čim se hrvatska zadruga odlikuje. U toj sobi, u kojoj se je hrvatski rodoljub naučio Božanovićeve gospodljubosti, obješena je od tog doba Spinčićeva slika, a samu sobu kao svetište uspomene na tog hrvatskog velikana prozvao je gazda Gjuro »Spinčićevom sobom«. Ima da je projurilo od tog posjetu par godina, i sa Božanovićeve zadruge u Slavoniji. Gazda Gjuro Božanović podvori je milog gosta po slavenskom običaju, pokazao mu zgrade i blago svoje, narodno vezivo, i sve ono, čim se hrvatska zadruga odlikuje. U toj sobi, u kojoj se je hrvatski rodoljub naučio Božanovićeve gospodljubosti, obješena je od tog doba Spinčićeva slika, a samu sobu kao svetište uspomene na tog hrvatskog velikana prozvao je gazda Gjuro »Spinčićevom sobom«. Ima da je projurilo od tog posjetu par godina, i sa Božanovićeve zadruge u Slavoniji. Gazda Gjuro Božanović podvori je milog gosta po slavenskom običaju, pokazao mu zgrade i blago svoje, narodno vezivo, i sve ono, čim se hrvatska zadruga odlikuje. U toj sobi, u kojoj se je hrvatski rodoljub naučio Božanovićeve gospodljubosti, obješena je od tog doba Spinčićeva slika, a samu sobu kao svetište uspomene na tog hrvatskog velikana prozvao je gazda Gjuro »Spinčićevom sobom«. Ima da je projurilo od tog posjetu par godina, i sa Božanovićeve zadruge u Slavoniji. Gazda Gjuro Božanović podvori je milog gosta po slavenskom običaju, pokazao mu zgrade i blago svoje, narodno vezivo, i sve ono, čim se hrvatska zadruga odlikuje. U toj sobi, u kojoj se je hrvatski rodoljub naučio Božanovićeve gospodljubosti, obješena je od tog doba Spinčićeva slika, a samu sobu kao svetište uspomene na tog hrvatskog velikana prozvao je gazda Gjuro »Spinčićevom sobom«. Ima da je projurilo od tog posjetu par godina, i sa Božanovićeve zadruge u Slavoniji. Gazda Gjuro Božanović podvori je milog gosta po slavenskom običaju, pokazao mu zgrade i blago svoje, narodno vezivo, i sve ono, čim se hrvatska zadruga odlikuje. U toj sobi, u kojoj se je hrvatski rodoljub naučio Božanovićeve gospodljubosti, obješena je od tog doba Spinčićeva slika, a samu sobu kao svetište uspomene na tog hrvatskog velikana prozvao je gazda Gjuro »Spinčićevom sobom«. Ima da je projurilo od tog posjetu par godina, i sa Božanovićeve zadruge u Slavoniji. Gazda Gjuro Božanović podvori je milog gosta po slavenskom običaju, pokazao mu zgrade i blago svoje, narodno vezivo, i sve ono, čim se hrvatska zadruga odlikuje. U toj sobi, u kojoj se je hrvatski rodoljub naučio Božanovićeve gospodljubosti, obješena je od tog doba Spinčićeva slika, a samu sobu kao svetište uspomene na tog hrvatskog velikana prozvao je gazda Gjuro »Spinčićevom sobom«. Ima da je projurilo od tog posjetu par godina, i sa Božanovićeve zadruge u Slavoniji. Gazda Gjuro Božanović podvori je milog gosta po slavenskom običaju, pokazao mu zgrade i blago svoje, narodno vezivo, i sve ono, čim se hrvatska zadruga odlikuje. U toj sobi, u kojoj se je hrvatski rodoljub naučio Božanovićeve gospodljubosti, obješena je od tog doba Spinčićeva slika, a samu sobu kao svetište uspomene na tog hrvatskog velikana prozvao je gazda Gjuro »Spinčićevom sobom«. Ima da je projurilo od tog posjetu par godina, i sa Božanovićeve zadruge u Slavoniji. Gazda Gjuro Božanović podvori je milog gosta po slavenskom običaju, pokazao mu zgrade i blago svoje, narodno vezivo, i sve ono, čim se hrvatska zadruga odlikuje. U toj sobi, u kojoj se je hrvatski rodoljub naučio Božanovićeve gospodljubosti, obješena je od tog doba Spinčićeva slika, a samu sobu kao svetište uspomene na tog hrvatskog velikana prozvao je gazda Gjuro »Spinčićevom sobom«. Ima da je projurilo od tog posjetu par godina, i sa Božanovićeve zadruge u Slavoniji. Gazda Gjuro Božanović podvori je milog gosta po slavenskom običaju, pokazao mu zgrade i blago svoje, narodno vezivo, i sve ono, čim se hrvatska zadruga odlikuje. U toj sobi, u kojoj se je hrvatski rodoljub naučio Božanovićeve gospodljubosti, obješena je od tog doba Spinčićeva slika, a samu sobu kao svetište uspomene na tog hrvatskog velikana prozvao je gazda Gjuro »Spinčićevom sobom«. Ima da je projurilo od tog posjetu par godina, i sa Božanovićeve zadruge u Slavoniji. Gazda Gjuro Božanović podvori je milog gosta po slavenskom običaju, pokazao mu zgrade i blago svoje, narodno vezivo, i sve ono, čim se hrvatska zadruga odlikuje. U toj sobi, u kojoj se je hrvatski rodoljub naučio Božanovićeve gospodljubosti, obješena je od tog doba Spinčićeva slika, a samu sobu kao svetište uspomene na tog hrvatskog velikana prozvao je gazda Gjuro »Spinčićevom sobom«. Ima da je projurilo od tog posjetu par godina, i sa Božanovićeve zadruge u Slavoniji. Gazda Gjuro Božanović podvori je milog gosta po slavenskom običaju, pokazao mu zgrade i blago svoje, narodno vezivo, i sve ono, čim se hrvatska zadruga odlikuje. U toj sobi, u kojoj se je hrvatski rodoljub naučio Božanovićeve gospodljubosti, obješena je od tog doba Spinčićeva slika, a samu sobu kao svetište uspomene na tog hrvatskog velikana prozvao je gazda Gjuro »Spinčićevom sobom«. Ima da je projurilo od tog posjetu par godina, i sa Božanovićeve zadruge u Slavoniji. Gazda Gjuro Božanović podvori je milog gosta po slavenskom običaju, pokazao mu zgrade i blago svoje, narodno vezivo, i sve ono, čim se hrvatska zadruga odlikuje. U toj sobi, u kojoj se je hrvatski rodoljub naučio Božanovićeve gospodljubosti, obješena je od tog doba Spinčićeva slika, a samu sobu kao svetište uspomene na tog hrvatskog velikana prozvao je gazda Gjuro »Spinčićevom sobom«. Ima da je projurilo od tog posjetu par godina, i sa Božanovićeve zadruge u Slavoniji. Gazda Gjuro Božanović podvori je milog gosta po slavenskom običaju, pokazao mu zgrade i blago svoje, narodno vezivo, i sve ono, čim se hrvatska zadruga odlikuje. U toj sobi, u kojoj se je hrvatski rodoljub naučio Božanovićeve gospodljubosti, obješena je od tog doba Spinčićeva slika, a samu sobu kao svetište uspomene na tog hrvatskog velikana prozvao je gazda Gjuro »Spinčićevom sobom«. Ima da je projurilo od tog posjetu par godina, i sa Božanovićeve zadruge u Slavoniji. Gazda Gjuro Božanović podvori je milog gosta po slavenskom običaju, pokazao mu zgrade i blago svoje, narodno vezivo, i sve ono, čim se hrvatska zadruga odlikuje. U toj sobi, u kojoj se je hrvatski rodoljub naučio Božanovićeve gospodljubosti, obješena je od tog doba Spinčićeva slika, a samu sobu kao svetište uspomene na tog hrvatskog velikana prozvao je gazda Gjuro »Spinčićevom sobom«. Ima da je projurilo od tog posjetu par godina, i sa Božanovićeve zadruge u Slavoniji. Gazda Gjuro Božanović podvori je milog gosta po slavenskom običaju, pokazao mu zgrade i blago svoje, narodno vezivo, i sve ono, čim se hrvatska zadruga odlikuje. U toj sobi, u kojoj se je hrvatski rodoljub naučio Božanovićeve gospodljubosti, obješena je od tog doba Spinčićeva slika, a samu sobu kao svetište uspomene na tog hrvatskog velikana prozvao je gazda Gjuro »Spinčićevom sobom«. Ima da je projurilo od tog posjetu par godina, i sa Božanovićeve zadruge u Slavoniji. Gazda Gjuro Božanović podvori je milog gosta po slavenskom običaju, pokazao mu zgrade i blago svoje, narodno vezivo, i sve ono, čim se hrvatska zadruga odlikuje. U toj sobi, u kojoj se je hrvatski rodoljub naučio Božanovićeve gospodljubosti, obješena je od tog doba Spinčićeva slika, a samu sobu kao svetište uspomene na tog hrvatskog velikana prozvao je gazda Gjuro »Spinčićevom sobom«. Ima da je projurilo od tog posjetu par godina, i sa Božanovićeve zadruge u Slavoniji. Gazda Gjuro Božanović podvori je milog gosta po slavenskom običaju, pokazao mu zgrade i blago svoje, narodno vezivo, i sve ono, čim se hrvatska zadruga odlikuje. U toj sobi, u kojoj se je hrvatski rodoljub naučio Božanovićeve gospodljubosti, obješena je od tog doba Spinčićeva slika, a samu sobu kao svetište uspomene na tog hrvatskog velikana prozvao je gazda Gjuro »Spinčićevom sobom«. Ima da je projurilo od tog posjetu par godina, i sa Božanovićeve zadruge u Slavoniji. Gazda Gjuro Božanović podvori je milog gosta po slavenskom običaju, pokazao mu zgrade i blago svoje, narodno vezivo, i sve ono, čim se hrvatska zadruga odlikuje. U toj sobi, u kojoj se je hrvatski rodoljub naučio Božanovićeve gospodljubosti, obješena je od tog doba Spinčićeva slika, a samu sobu kao svetište uspomene na tog hrvatskog velikana prozvao je gazda Gjuro »Spinčićevom sobom«. Ima da je projurilo od tog posjetu par godina, i sa Božanovićeve zadruge u Slavoniji. Gazda Gjuro Božanović podvori je milog gosta po slavenskom običaju, pokazao mu zgrade i blago svoje, narodno vezivo, i sve ono, čim se hrvatska zadruga odlikuje. U toj sobi, u kojoj se je hrvatski rodoljub naučio Božanovićeve gospodljubosti, obješena je od tog doba Spinčićeva slika, a samu sobu kao svetište uspomene na tog hrvatskog velikana prozvao je gazda Gjuro »Spinčićevom sobom«. Ima da je projurilo od tog posjetu par godina, i sa Božanovićeve zadruge u Slavoniji. Gazda Gjuro Božanović podvori je milog gosta po slavenskom običaju, pokazao mu zgrade i blago svoje, narodno vezivo, i sve ono, čim se hrvatska zadruga odlikuje. U toj sobi, u kojoj se je hrvatski rodoljub naučio Božanovićeve gospodljubosti, obješena je od tog doba Spinčićeva slika, a samu sobu kao svetište uspomene na tog hrvatskog velikana prozvao je gazda Gjuro »Spinčićevom sobom«. Ima da je projurilo od tog posjetu par godina, i sa Božanovićeve zadruge u Slavoniji. Gazda Gjuro Božanović podvori je milog gosta po slavenskom običaju, pokazao mu zgrade i blago svoje, narodno vezivo, i sve ono, čim se hrvatska zadruga odlikuje. U toj sobi, u kojoj se je hrvatski rodoljub naučio Božanovićeve gospodljubosti, obješena je od tog doba Spinčićeva slika, a samu sobu kao svetište uspomene na tog hrvatskog velikana prozvao je gazda Gjuro »Spinčićevom sobom«. Ima da je projurilo od tog posjetu par godina, i sa Božanovićeve zadruge u Slavoniji. Gazda Gjuro Božanović podvori je milog gosta po slavenskom običaju, pokazao mu zgrade i blago svoje, narodno vezivo, i sve ono, čim se hrvatska zadruga odlikuje. U toj sobi, u kojoj se je hrvatski rodoljub naučio Božanovićeve gospodljubosti, obješena je od tog doba Spinčićeva slika, a samu sobu kao svetište uspomene na tog hrvatskog velikana prozvao je gazda Gjuro »Spinčićevom sobom«. Ima da je projurilo od tog posjetu par godina, i sa Božanovićeve zadruge u Slavoniji. Gazda Gjuro Božanović podvori je milog gosta po slavenskom običaju, pokazao mu zgrade i blago svoje, narodno vezivo, i sve ono, čim se hrvatska zadruga odlikuje. U toj sobi, u kojoj se je hrvatski rodoljub naučio Božanovićeve gospodljubosti, obješena je od tog doba Spinčićeva s

